

Humor in de Universiteitsbibliotheek

Daan Thoomes

Doorgaans werd er in de UB plichtsgetrouw en hard gewerkt, maar er waren ook grappige gebeurtenissen en er werd zeker ook veel gelachen.

Arto Avakian, de vakreferent voor wijsbegeerte en theologie, had zijn werkplek in een kamer op de eerste verdieping in het Poortgebouw aan de straatkant. Als je voor het raam stond en naar buiten keek, zag je aan de overkant van de Wittevrouwenstraat een sexshop met betekenisvolle illustraties in de etalage. Arto zei dan: “Ja, dat is voor die broodnodige variatie!”.

Arto kreeg ook zitting in de U-raad. Toen ik hem vroeg hoe hem dat beviel zei hij: “Het is vergelijkbaar met die man die van een hoog flatgebouw viel en bij elke etage die hij passeerde opmerkte: “So far so good” “.

Een grappige opmerking doet soms wonderen in een wat onwennig en serieus gezelschap. Maar kan ook ergernis oproepen. Niet alles is immers geschikt om grapjes over te maken. De ontspannende werking van een keer is mij echter ook altijd bijgebleven. Dat was aan het begin van een congresweek in het Engelse Cranfield. We zaten daar ’s morgens aan het ontbijt met een tamelijk groot internationaal gezelschap. Door de geluidsinstallatie klonk een gong en de stem van de receptionist: “It’s eight o’clock sharp”. En even later: “I wasn’t asleep!”

Voor een ander bibliotheekcongres, in Torquay, stond in de aankondiging een aardige understatement: “Aangezien het weer in Engeland in deze periode niet geheel stabiel is, verdient het aanbeveling om ook een regenjas mee te nemen”.

Ooit was ik opgenomen voor een hartoperatie in het Antonius Ziekenhuis, toen nog in de Jan van Scorelstraat. De eerste week was gereserveerd voor allerlei onderzoeken en tussendoor kon ik vrij rondlopen in en rond het ziekenhuis. Tot mijn verrassing ontmoette ik buiten prof. Hofman die in die omgeving woonde. Hij was vakreferent voor oosterse talen en buitengewoon hoogleraar voor Turks. Lachend zei hij: “Zullen we een pilsje gaan drinken in het café aan de overkant?”. Maar ik vond dat te ver gaan want ik legde hem uit dat ik ieder

moment kon worden opgeroepen voor een onderzoek bij de longarts. Toch hield Hofman vol: “Ach, één pilsje?”. Maar ik bleef sterk.

Toen het gebouw van de nieuwe Universiteitsbibliotheek in de Uithof (later ‘Utrecht Science Park’) gerealiseerd werd en er ook regelmatig gesproken werd over de ‘elektronische bibliotheek’ was er veel overleg met de faculteiten. Om de samenwerking te optimaliseren tussen de UB en de Faculteit Sociale Wetenschappen ging ik samen met Bas Savenije, de toenmalige Bibliothecaris, op bezoek bij prof. Jan Rispens, de decaan van de faculteit. We werden prettig ontvangen en Rispens grapte direct: “Ja, de UB – veel boeken!! Wij hebben in de faculteit ook een medewerker die nog boeken leest. Maar die krijgen we nog wel weg!”

Bilthoven, maart 2026